

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 68/13
Люксембург, 30 май 2013 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-85/12
Société Landsbanki Islands HF

Генералният адвокат г-н Cruz Villalón смята, че Директивата относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции допуска да се приемат мерки за оздравяване на финансови институции по законодателен ред, какъвто е случаят в Исландия

За тази цел мерките трябва да се отнасят до отделни финансови институции и засегнатите лица трябва да разполагат с ефективен способ за защита срещу тези мерки пред съдилищата

Директивата относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции¹ предвижда, че при несъстоятелност на кредитна институция с клонове в други държави членки, мерките за оздравяване и производството по ликвидация са част от едно-единствено производство по несъстоятелност в държавата членка, в която се намира главното управление на финансовата институция (наричана държавата по произход). Следователно по принцип подобни мерки се уреждат от едно-единствено право в областта на несъстоятелността и се прилагат според правото на държавата по произход, като пораждат последиците си в съответствие с това право на територията на целия Съюз, без да е необходима друга формалност. За тази цел държавите, които са страни по Споразумението за Европейско икономическо пространство, като Исландия, са приравнени на държавите — членки на Европейския съюз.

В контекста на сиването на финансовата система, настъпило в Исландия в рамките на избухналата през 2008 г. международната финансова криза, исландският парламент приема серия от мерки за оздравяване на различни финансови институции, установени в тази държава. По-специално със закон, приет на 13 ноември 2008 година², се забранява да се предявяват съдебни искове срещу финансови институции, върху плащанията на които е наложен мораториум. Този закон се прилага с обратна сила и спрямо обезпечителните мерки, наложени преди това.

Landsbanki Islands HF е исландска кредитна институция, върху плащанията на която на 5 декември 2008 г. е наложен мораториум. Малко преди това, на 10 ноември 2008 г., на Landsbanki са наложени два запора във Франция по искане на кредитор, пребиваващ в тази държава членка. Landsbanki оспорва тези запори пред френските съдилища, като твърди, че по силата на директивата приетите в Исландия мерки за оздравяване могат да се противопоставят непосредствено на френския му кредитор.

При тези обстоятелства френският Cour de cassation, който разглежда делото като последна инстанция, пита Съда дали предвидените в исландското законодателство мерки за оздравяване, въпреки че са били приети от законодателен орган, са обхванати от директивата, чиято цел е взаимното признаване на мерки за оздравяване и производства по ликвидация, за които е взето решение от административните или съдебните органи.

¹ Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 година относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (ОВ L 125, стр.15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 34).

² Закон № 129/2008.

В представеното днес заключение генералният адвокат г-н Cruz Villalón предлага на Съда да постанови, на първо място, че **мерките, приети по законодателен ред, като съдържащите се във въпросния исландския закон, не трябва да се изключат от приложното поле на директивата единствено поради факта, че са били приети пряко от националния законодател.** Според него, ако директивата се позовава на административните или съдебните органи, това се дължи единствено на факта, че по правило това са органите, призвани да приемат мерките за оздравяване, чието признаване от държавите членки е целено от директивата.

Тези мерки обаче трябва да се отнасят по-специално до финансови институции, които са индивидуализирани поради положението си, като засегнатите лица трябва да разполагат с ефективен способ за защита срещу тях пред съдилищата. Cour de cassation следва да прецени дали тези условия са изпълнени.

От една страна, в това отношение г-н Cruz Villalón посочва, че въпросният исландски закон се прилага за много ограничена и лесно определяема съвкупност от индивидуални адресати: финансовите институции, които са се възползвали от мораториум върху плащанията. Към момента на приемането на закона в Исландия такова е било положението на Landsbanki и на още четири финансови институции. В контекста на финансовата криза, възникнала в Исландия през 2008 г., особеното положение на Landsbanki не е могло да бъде игнорирано от исландския законодател.

Освен това той посочва, че въпросните мерки изглежда са били приети самостоятелно и имат преходен характер, без да са предназначени да се прилагат общо и непрекъснато. Когато мерките за оздравяване, необходими за справяне с положението на дадена финансова институция, могат да бъдат единствено — поради законодателния ранг на разпоредбите, чието приложение засягат — мерки, които също имат законодателен характер, няма логика да се изключат от приложното поле на Директива 2001/24 мерките, приети от парламент, единствено поради факта, че не става въпрос за административен или съдебен орган; т.е. поради това, че не са приети от орган, който не би могъл да ги приеме. Във всеки случай Cour de cassation следва да установи, че независимо от формата и автора на въпросния исландски закон, от функционална гледна точка той има действието, за целите на директивата, на административно или съдебно решение, т.е. разпоредба, която няма претенциите да се прилага общо или многократно, а е предназначена за отделно и конкретно фактическо положение.

От друга страна, директивата гарантира равенството на всички кредитори при упражняване на правото им на достъп до правосъдие. Следователно, за да може мерките, приети в исландския закон, да се считат за мерки за оздравяване по смисъла на директивата, е необходимо правната форма на тези мерки да не пречи на засегнатите лица да разполагат с ефективно средство за защита пред исландските съдилища, което Cour de cassation следва да провери.

Накрая, генералният адвокат смята, че директивата допуска разпоредба, забраняваща образуването на съдебни производства или спираща всякакви производства срещу финансова институция от момента на влизане в сила на мораториум, да породи последици по отношение на обезпечителни мерки, наложени в друга държава членка преди налагането на мораториума.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда.

Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708